

C.H.M.
Παρασκευαστής 4
451144 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Δικορφιώτικα Νέα

Δίμηνη εφημερίδα του Συλλόγου Δικορφιωτών Ζαγορίου

Τεύχος 70, Φλεβάρης-Μάρτις 1996. Υπεύθυνος έκδοσης: Δημ. Παπαγιαννόπουλος - Τ.Θ. 26, 45002 ΙΩΑΝΝΙΝΑ - Τηλ. 0651/39176

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΕΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ

Δημοσιεύουμε επιστολή του προέδρου της Κοινότητας προς τη Νομαρχία Ιωαννίνων, σχετικά με τις πινακίδες χιλιομετρικών αποστάσεων που βρίσκονται στον Αη-Θανάση.

Δικόρυφο 16-3-1996
Προς τη Νομαρχία Ιωαννίνων
Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών
Ιωάννινα

Θέμα: «Διόρθωση και αντικατάσταση πινακίδας»

Στη διασταύρωση των οδών: Απαργγέλων και Ελάτης-Δικορύφου (δίπλα στον άγιο Αθανάσιο) Ζαγορίου, υπάρχει μια πινακίδα, που αναγράφει, ότι η απόσταση απ' το σημείο εκείνο, ως το Δικόρυφο, είναι 13 χιλιόμετρα.

Έχουμε διαπιστώσει προ πολλών ετών, ότι η πραγματική απόσταση απ' αυτή την πινακίδα, ως το χωριό μας, είναι 9 χιλιόμετρα περίπου. Αλλά, επειδή μέχρι τώρα, η περίπτωση αφορούσε ένα χωματόδρομο, δεν θέσαμε υπόψη σας αυτό το θέμα, μια και λίγος κόσμος προτιμά ένα τέτοιο δρόμο για τουρισμό, επίσκεψη, ή διασκέδαση.

Όμως τώρα, ολοκληρώνεται αυτή τη χρονιά (1996) η ασφαλτόστρωση αυτής της οδού και δεν θα είναι πλέον λίγοι εκείνοι οι τουρίστες, ή επικεπτες γενικά του Ζαγορίου, που θα ήθελαν να δουν και να επισκεφθούν ένα παραδοσιακό οικισμό επιπλέον (όπως είναι το Δικόρυφο).

Επίσης γενικά θα λέγαμε, ότι αλλοιώνει ένας ξένος μια πινακίδα με διψήφιο αριθμό... κι αλλοιώνει με μονοψήφιο. Άλλο 13... κι άλλο 9. Η περίπτωση βέβαια αφορά και τις δυο διπλανές μας Κοινότητες Μανασής και Καλωτάς, που τα χιλιόμετρά τους πάλι στην πινακίδα που προαναφέραμε, δεν είναι σωστά και ακριβή.

Για τους παραπάνω λόγους σας παρακαλούμε θερμά, να προβείτε στις δέουσες ενέργειες για τη διόρθωση και αντικατάσταση αυτής της πινακίδας, ως αρμόδια και υπεύθυνη υπηρεσία. Και γι' αυτό, θα σας είμαστε ευγνώμονες.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Δικορύφου
ΝΙΚ. ΤΣΙΝΗΣ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ Λατομείο στα έλατα;

Ένα θέμα που έχει απασχολήσει το χωριό πριν από δέκα χρόνια, επανήλθε στο προσκήνιο από το περασμένο φθινόπωρο με ραγδαίες και σημαντικές εξελίξεις. Και αναφερόμαστε στην περίπτωση ενός εργολάβου που θέλει να δημιουργήσει λατομείο (;) ψηλά στο Μιτσικέλι, μέσα στα έλατα.

Απαραίτητο ένα φλας-μπλακ. Πριν δέκα χρόνια, ο εν λόγω εργολάβος ζητά από την κοινότητα άδεια για λατομείο στην περιοχή «Κάναλες». Το τότε κοινοτικό συμβούλιο απαντά αρνητικά επικαλούμενο λόγους προστασίας του περιβάλλοντος και των βοσκοτόπων. Το περίεργο είναι ότι η Νομαρχία επιστρέφει στο Κ.Σ. την απόφαση προς επανεξέταση! Περνά έτσι ένα χρονικό διάστημα με το Κ.Σ. ν' απορρίπτει την αίτηση και τη Νομαρχία να επιστρέφει τις αποφάσεις για επανεξέταση (!!!), μέχρι που το θέμα πάγωσε. (Για το θέμα αυτό έχουμε γράψει και στο τεύχος 27 της εφημερίδας μας).

Φαίνεται όμως ότι η περιοχή πρέπει να έχει κάποιο ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γιατί ο ενδιαφερόμενος εργολάβος επανέρχεται το περασμένο καλοκαίρι με νέες μεθοδεύσεις. Βλέποντας ότι δεν μπορεί να πετύχει τους στόχους του μέσα απ' την κοινότητα, κάνει προς τη Νομαρχία αίτηση για χορήγηση άδειας μεταλλευτικών ερευνών για τις θέσεις «Ράχη Ραγίδου-Καλύβες» και χωρίς να προσδιορίζει το σκοπό για τον οποίο ζητά την άδεια. Σύμφωνα με το νόμο, αν ο ενδιαφερόμενος πληρεί κάποιες απλές προϋποθέσεις, ο Νομάρχης είναι υποχρεωμένος να του δώσει την άδεια, αφού οι μέθοδοι μεταλλευτικής έρευνας θεωρούνται αβλαβείς. Έτσι λοιπόν ο Νομάρχης Ιωαννίνων δίνει την άδεια για έρευνα, αφού πρώτα παίρνει και τη γνώμη του δασαρχείου, του ΕΟΤ, της Αρχαιολογίας, του Ι.Γ.Μ.Ε. και του στρατού, οι οποίες βέβαια στην πλειοψηφία τους θέτουν έντονο προβληματισμό για την προστασία του περιβάλλοντος. Φυσικά όλα αυτά γίνονται εν αγνοία της κοινότητας η οποία πληροφορείται την έκδοση άδειας προς το τέλος του χρόνου, χάνοντας έτσι τις χρονικές διορίες για προσφυγή της απόφασης στα δικαστήρια. Παράλληλα με την άδεια μεταλλευτικής έρευνας, ο ενδιαφερόμενος εργολάβος παίρνει και άδεια διά-

νοιξης δρόμου σε χορτολιβαδική έκταση για τη διενέργεια των ερευνών. Όμως φαίνεται ότι ο σκοπός είναι άλλος. Έτσι, δεν προχωράει σε καμιά από τις μεθόδους έρευνας, ενώ παρανομεί, ανοίγοντας δρόμο υπερδιπλάσιου μήκους από τον εγκεκριμένο και σε άλλη τοποθεσία, σε κοινοτική έκταση και μέσα στα έλατα, κόβοντας βέβαια αρκετά από αυτά. Συγχρόνως δε

αναπτυσσικού συνδέσμου της περιοχής μας, κατά την οποία ο Νομάρχης δεσμεύτηκε ότι δεν θα προχωρήσει στην έκδοση άδειας εκμετάλλευσης. Παράλληλα η κοινότητα προσέφυγε στο Συμβούλιο Επικρατείας για ν' ακυρωθεί η απόφαση σύμφωνα με την οποία χορηγείται η άδεια μεταλλευτικής έρευνας. Επίσης υπέβαλλε μήνυση και στο Ειρηνοδικείο Κήπων εναντίον του εργολάβου για την παράνομη διάνοιξη δρόμου, έχοντας και έγγραφο του Δασαρχείου το οποίο αναγνωρίζει την παρανομία του εργολάβου.

Σ' αυτό λοιπόν το σημείο βρίσκεται η ιστορία ως τώρα. Είναι πασιφανές, ότι ο εργολάβος, χωρίς να προσδιορί-

...όποιαδήποτε επέμβαση που θα επιφέρει αλλοίωση του φυσικού περιβάλλοντος, θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στον τουριστικό τομέα, που αποτελεί και την κυριώτερη πηγή εισοδήματος της περιοχής.

Οποιαδήποτε επέμβαση που θα επιφέρει αλλοίωση του φυσικού περιβάλλοντος, θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στον τουριστικό τομέα, που αποτελεί και την κυριώτερη πηγή εισοδήματος της περιοχής.

Οι επιφυλάξεις που εκφράζουν το Δασαρχείο και ο Ε.Ο.Τ. για το συγκεκριμένο θέμα.

υποβάλλει και αίτηση προς το Νομάρχη για το δεύτερο στάδιο του σχεδίου, το πιο βασικό, που είναι η χορήγηση άδειας εκμετάλλευσης της περιοχής. Για να χορηγηθεί αυτή η άδεια χρειάζεται απόφαση του Νομάρχη, ο οποίος πρέπει να έχει τις θετικές γνωματεύσεις των αρμόδιων υπηρεσιών καθώς και μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την περιοχή. Και φυσικά η έκδοση αυτής της άδειας σημαίνει ίδρυση λατομείου μέσα στα έλατα.

Η κοινότητα από την πλευρά της, είχε συνάντηση με το Νομάρχη Ιωαννίνων, παρουσία του προέδρου του

ζει το σκοπό του, προσπαθεί με διάφορες μεθοδεύσεις να πετύχει την έκδοση άδειας εκμετάλλευσης της περιοχής, παραγκωνίζοντας την κοινότητα που του στάθηκε εμπόδιο μέχρι τώρα. Χρειάζεται λοιπόν επαγρύπνηση για να μην πραγματοποιηθούν τα σχέδια αυτά που θα σημαίνουν και την καταστροφή του δάσους ελάτης. Και φυσικά περιμένουμε από το Νομάρχη να κρατήσει την υπόσχεσή του και να μην προχωρήσει στην άδεια έκδοσης εκμετάλλευσης της περιοχής.

Δ.Π.

Χαμπέρια απ' το χωριό

✓ Δεκαπέντε εκατομμύρια δρχ. (15.000.000) είναι το μερίδιο του χωριού μας από τα περίπου οχτακόσια εκατομμύρια που δόθηκαν από το ΥΠΕΧΩΔΕ για αναπλάσεις, ανακαινίσεις και συντήρηση κτιρίων και μνημείων στο Ζαγόρι. Από τα 15.000.000 θα δοθούν τα 6.000.000 περίπου για την αποπεράτωση της οικίας Παρθεναγωγείου που θα λειτουργήσει σαν ξενώνας. Για τον ίδιο σκοπό, η κοινότητα σκοπεύει να καταθέσει πρόταση προϋπολογισμού 30.000.000, μέσω του Συνδέσμου Περιοχής Κεντρικού και Δυτικού Ζαγορίου, για να χρηματοδοτηθεί από το ΕΟΚικό πρόγραμμα Leader II.

✓ Άλλα 8.000.000 δρχ. περιμένουν έγκριση για να διατεθούν στο χωριό μου για κατασκευή και συντήρηση καλντεριμίων.

✓ Φέτος αναμένεται να αποπερατωθεί η επισκευή της οικίας Βόλγα και που θα λειτουργήσει σαν καφε-νείο-ψησταριά. Ήδη έχει εκδηλωθεί προς την κοινότητα το ενδιαφέρον χωριανών για να το νοικιάσουν και να το λειτουργήσουν.

Και με την ευκαιρία να πούμε ότι η κοινότητα θα τοποθετήσει καλοριφέρ και στην οικία Βόλγα και στο κτίριο του Αρρεναγωγείου.

✓ Για φέτος αναμένεται και η ολοκλήρωση της ασφαλτόστρωσης του δρόμου μέχρι το χωριό, ίσως και πιο πέρα.

Από την κοπή της πίτας

✓ Έπρεπε να έρθει η άνοιξη για να δούμε «άσπρη» μέρα. Ενώ είχαμε ένα σχετικά ήπιο χειμώνα, τα χιόνια ήρθαν στα τέλη Φλεβάρη μέχρι και τα μέσα Μάρτη, για να επαληθευτεί η παροιμία: «Μάρτης γδάρτης και κακός παλουκοκαύτης». Η κινητοποίηση της Νομαρχίας πάντως ήταν άμεση

με αποτέλεσμα να μην αποκλειστεί το χωριό. Όμως αρκετές από τις μέρες αυτές η προσπάθεια του δρόμου προς το χωριό ήταν δύσκολη, εξ αιτίας του πάγου.

✓ Μεγάλη ζημιά υπέστη φέτος από τους λύκους η χωριανή μας Λένκω Σιώμου.

✓ Στις 4 του Φλεβάρη και σε μια σεμνή τελετή στο χωριό, κόπηκε η πίτα του Συλλόγου μας. Σαράντα περίπου άτομα αψήφησαν το κρύο και το φιλόχονο και ανέβηκαν στο χωριό για να τιμήσουν μ' αυτό τον τρόπο το χωριό. Ενηθαρμυτική η παρουσία νέων παιδιών, που ελπίζουμε να αποτελέσει μια αισιόδοξη υποθήκη για το μέλλον. Και του χρόνου!

Δ.Π.

Τα
«Δικορφιώτικα Νέα»
σας εύχονται

Χρόνια Πολλά
και
Καλό Πάσχα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Αρραβώνιασε στα Γιάννινα ο χωριανός μας Χρήστος Λέκκος με την εκλεκτή της καρδιάς του Σπυριδούλα Κασόλα απ' την Καλουτή. Καλά στέφανα παιδιά!
- Αρραβώνες είχαμε και στην Αθήνα ο Τάσος Τσούγας του Μάξιμου, αρραβώνιασε με την αγαπημένη του Χαρά-Λιάννου. Καλά στέφανα.
- Πέθανε στην Αθήνα η χωριανή μας Βασιλική Γιάννου. Τα συλλυπητήριά μας στους συγγενείς της.

Συνολικά της έφαγαν γύρω στα είκοσι πέντε γίδια.

Αποτέλεσμα ήταν, η χωριανή μας να πουλήσει τα γίδια της. Έτσι σβήσαν και τα τελευταία απομεινάρια της οικοδομής κτηνοτροφικής δραστηριότητας στο χωριό.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ	
Στεφάνου Μαρίνα	1.500
Σακελλαριδής Θανάσ.	1.000

ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

- Η εφημερίδα μας αποτελεί το συνδετικό κρίκο με τον γενέθλιο τόπο.
- Καταγράφει και προβάλλει τα θέματα της κοινότητάς μας.
- Προβάλλει τη δραστηριότητα των φορέων του χωριού.
- Διασώζει την ιστορική μνήμη και την παράδοση του τόπου.

Ο σκοπός και η αποστολή αυτής της στήλης...

Η στήλη αυτή καθιερώθηκε απ' τον παλιό χρόνο, με μοναδικό σκοπό την αντιμετώπιση των θεμάτων, ζητημάτων και προβλημάτων του Δικόρφου (Ενδοκοινοτικά).

Βέβαια η εφημερίδα μας, ως πρώτο και κύριο στόχο, πρέπει να έχει την κατάρτιση και παρουσίαση όλων των κοινοτικών θεμάτων, αλλά και να προβάλλει τη δραστηριότητα και το έργο του Κοινοτικού μας Συμβουλίου, του Δ.Σ. του Συλλόγου μας και όλων γενικά των φορέων ανάπτυξης του χωριού μας. Ακόμη πρέπει να δίνει μεγάλη σημασία στην παράδοση και την ιστορία του Δικόρφου, για να αποτελεί έτσι τον ιστορικό κρίκο των απανταχού Δικόρφωτων.

Όμως η γνώση και ενημέρωση των αναγκαίων και αρθρογράφων των «Δ.Ν.» πρέπει να είναι αμερόληπτη, τέλεια και σωστή, ώστε η κάθε παρουσίαση (οποιαδήποτε θέματος) να είναι από ικανοποιητική έως ολοκληρωμένη.

Βέβαια για όλα εκείνο, που πρώτο και πιο υπεύθυνο μπορεί να μας ενημερώνει είναι το εκάστοτε Κοινοτικό μας Συμβούλιο, το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, ή οι μεμονωμένοι τυχόν Δικόρφωτες. Έτσι η Εφημερίδα μας θα είναι κοντά να τα προβάλλει και να τα καταγράφει, να μας ενημερώνει και να μας πληροφορεί κάθε φορά έγκαιρα και κατά αντικείμενά και τέλεια.

Μ' αυτές τις προϋποθέσεις και μ' αυτούς τους κανόνες, μπορεί να κρατήσει και να συντηρήσει αυτή τη στήλη, που, όπως και άλλοτε εξήγησα, σημαίνει: Τι συμβαίνει μέσα στην Κοινότητά μας ενδο-κοινοτικά...).

Πιθανόν όμως, κάποιοι αναγνώστες αυτής της στήλης να έχουν επιχειρήματα και αποδείξεις για την μη χρησιμότητά της, ή την κατάχρησή της. Γι' αυτό, θα ήμουν πολύ ευχαριστήσιος και πολύ ικανοποιημένος αν κάποιος, ή αν διάβαζε σ' ένα φύλλο των «Δ.Ν.» τις τυχόν αντίθετες σκέψεις και επισημάνσεις τους, τις συζητούσε μαζί με τις συγκεκριμένες και χειροπιαστές αποδείξεις τους.

Ταίρι πιστεύω και εφαρμόζω πάρετε, ότι μια «στήλη», που δεν διαβάστηκε, ή δεν αποδόθηκε, πρέπει και να καταργηθεί και να απεχθεί από μια εφημερίδα, μεγάλη ή μικρή. Αναμένω λοιπόν, τυχόν επιχειρήματα, ή αντιρρήσεις για την παραπάνω πρότασή μου και άποψή μου, που θα

ωφελήσουν, νομίζω, τα «Δ.Ν.» αφού θα τα προσαρμόσουν προς τον κοινό νου και τη θέληση και εμπειρία των πολλών.

Πάντως σας πληροφορώ, ότι απ' αυτό το τεύχος κι ύστερα, ο υπογράφων αποφάσισε να διαβάσει τη στήλη των «ΕΝΔ-ΚΩΝ», προ της δημοσίευσής της, σε δυο-τρεις Δικόρφωτες, να ακούει προφορικά τις σκέψεις τους και την κριτική τους, να αφαιρεί ή να προσθέτει λέξεις, ή προτάσεις στο κείμενό του κι ύστερα να το δίνει για δημοσίευσή.

Βέβαια το άριστο και ποιοτικό για μένα, θα ήταν να λειτουργεί μια διαρκής, τριμελής Συντακτική Επιτροπή, που το έργο της και η αποστολή της θα ήταν ακριβώς αυτό, δηλ. το άκουσμα και διάβασμα των απόψεων του ενός (που δεν έχει το αλάθητο) η ανάλογη διόρθωση, αφαίρεση, ή κριτική των απόψεών του και, γενικά, η αξιολόγηση και αξιοκρατία των εκάστοτε συνεργατών.

Όμως τέτοια Επιτροπή δεν βλέπω υλοποιούμενη εύκολα, και γι' αυτό εγώ θα προβαίνω σ' αυτό τον αυτοέλεγχο και σ' αυτή την αυτοδιόρθωση, ύστερα απ' την επαφή και επικοινωνία που (όπως προανέφερα) θα έχω, κάθε δίμηνο, από δω και πέρα.

Η αναπαλαίωση Δικόρφου

Η απόφαση του Υπουργείου ΠΕ-ΧΩΔΕ και της Νομαρχίας Ιωαννίνων, χαροποίησε όλους τους παραδοσιακούς οικισμούς του Ζαγορίου και βέβαια ολόκληρο το χωριό μας. Γιατί είναι μια έμπρακτη, θετική, συγκεκριμένη και χειροπιαστή κίνηση της Πολιτείας προς τα Ζαγοροχώρια.

Ελπίζουμε δε και πιστεύουμε, ότι δεν θα σταματήσει αυτή η εθιματική κίνηση και ενέργεια της Πολιτείας μας και στο μέλλον (με δικαιοσύνη, αμεροληψία και λογική για κάθε παραδοσιακό οικισμό...), ώστε ό,τι παραδοσιακό, ιστορικό και διατηρητέο υπάρχει στο Ζαγόρι και στο Δικόρφο, να αναπαλαιωθεί, να συντηρηθεί, να διατηρηθεί και να εξασφαλισθεί στο διηνεκές.

Η χορήγηση χρημάτων γι' αυτό το σκοπό στο Ζαγόρι και στο Δικόρφο είναι απ' τις θετικότερες και αποδοτικότερες επενδύσεις και ασφαλείς θα συμβάλουν στην τουριστική και πανελλήνια προβολή των Ζαγοροχωρίων.

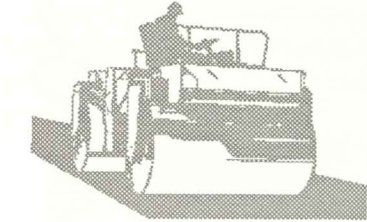
Χρέος βέβαια και καθήκον ημών των Δικόρφωτων και ζαγοριτών είναι η άριστη αξιοποίηση αυτών των επιχορηγήσεων και η συγκεκριμένη και χειροπιαστή υλοποίηση των προγραμματισθέντων και αποφασισθέντων έργων.

Για το Δικόρφο δεν έχω καμιά αμφιβολία και αμφισβήτηση, ότι το Κοινοτικό μας Συμβούλιο θα κάνει ό,τι το καλύτερο κι ό,τι το ωραιότερο, έχοντας βέβαια υπόψη μου το ως τώρα θετικό και χειροπιαστό του έργο.

Ενδοκοινοτικά

Ολοκλήρωση ασφαλτόστρωσης του δρόμου μας

Αγωνιώδης αναμονή υπάρχει εκ μέρους του συνόλου των Δικόρφωτων, για την ταχύτερη και συντομότερη ολοκλήρωση της ασφαλτόστρωσης του δρόμου Ελάτης-Δικόρφου.

Βλέπουμε ήδη από πέρσι το μισό του δρόμου, που ασφαλτοστρώθηκε και χαϊρώμαστε και καμαρώνουμε, όταν τον περνούμε, με το αυτοκίνητό μας. Σκεφθείτε όμως, πόσο πιο άνετα και πόσο πιο εύκολα και γρήγορα θα φτάνουμε στο Δικόρφο, όταν θα ολοκληρωθεί αυτός ο δρόμος.

Όμως πρέπει, σε συνεργασία και με τα Κ.Σ. Μανασής και Καλωτάς, να προσπαθήσουμε αυτή η ολοκλήρωση να γίνει μια ώρα γρηγορότερα. Είναι οι πιο αγαπητές και πιο φιλικές μας Κοινότητες στο Ζαγόρι, αφού μας συνδέουν πατροπαράδοτες συγγενικές και ανθρώπινες σχέσεις. Κι ο δρόμος αυτός θα μας επανενώσει και επανασυνδέσει ακόμη πιο πολύ και με τους Μανασιώτες και με τους Καλωτάτες πιστεύω σίγουρα. Κι η βόλτα μας ως την Καλωτά και ως την Μανασή θα 'ναι πιο συχνή και καθημερινή.

Το τετραετές πρόγραμμα βέβαια του Πακέτου Ντελφί δεν αφήνει καμιά αμφισβήτηση, ότι ως το 1998 ο δρόμος αυτός θα έχει ολοκληρωθεί και θα μπορεί έτσι κανείς να κάνει το γύρο του Μιτωκίου περνώντας απ' το χωριό μας και φτάνοντας στη γέφυρα της Μπαλντούμης (μέσω Κανιάς και Καβαλαρίου).

Είχαμε ταχεία και τέλεια ολοκλήρωσή.

Οικία Βόλγα...

Με χαρά και ικανοποίηση είδα στις 4 Φεβρουαρίου 1996 (που γόηζε η πίτα του Συλλόγου μας στο Δικόρφο) ότι η αναπαλαίωση, συντήρηση και επισκευή της οικίας Βόλγα προχωρεί ολοταχώς. Τα σοφάσιμα έχουν τελειώσει, τα νέα, παραδοσιακά παράθυρα έχουν τοποθετηθεί και ελπίζω, αυτή την Άνοιξη, ως το καλοκαίρι να έχουν τελειώσει όλα και η αξιοποίηση αυτού του παραδοσιακού, ζαγοριτικού και δικορφιώτικου κτιρίου να είναι αποδοτική και πλήρης για την Κοινότητά μας.

Η σπουδαία και κεντρική θέση αυτού του κτιρίου δεν με κάνει να αμφιβάλλω, ότι κάτι θετικό και συγκεκριμένο θα προσφέρει στο Δικόρφο, μελλοντικά και σύντομα, σύμφωνα πάντα με τις προθέσεις και αποφάσεις του Κοινοτικού μας Συμβουλίου, αφού πλέον είναι κτίριο του και περιουσία του, αυτό το σπίτι.

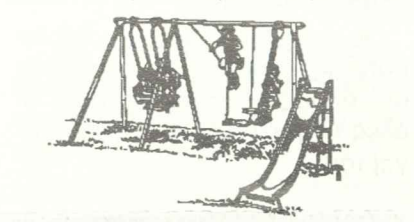
Όλοι αναμένουμε αυτό το καλοκαίρι του '96, να υπάρξει και να λειτουργήσει μια απ' τις δύο «παιδικές χαρές», που υποσχέθηκε, ότι θα φτιάξει το Κοινοτικό μας Συμβούλιο, εδώ και δύο χρόνια.

Οι νέοι του Δικόρφου αναμένουν, οι γονείς τους εύχονται και ελπίζουν και οι δωρητές του χωριού μας (Τσούγας και Πατέας) επιθυμούν ασφαλώς να

«Παιδική χαρά» Δικόρφου...

Όλοι αναμένουμε αυτό το καλοκαίρι του '96, να υπάρξει και να λειτουργήσει μια απ' τις δύο «παιδικές χαρές», που υποσχέθηκε, ότι θα φτιάξει το Κοινοτικό μας Συμβούλιο, εδώ και δύο χρόνια.

Οι νέοι του Δικόρφου αναμένουν, οι γονείς τους εύχονται και ελπίζουν και οι δωρητές του χωριού μας (Τσούγας και Πατέας) επιθυμούν ασφαλώς να

δουν υλοποιούμενη αυτή την υπόσχεση και υποχρέωση των Κοινοτικών αρχόντων μας.

Αλλά, νομίζω, κι όλοι οι χωριανοί βαρέθηκαν να βλέπουν τη μάτλα να χτυπάει τα τζάμια του Αρρεναγωγείου μας και του καφενείου του χωριού μας. Γι' αυτό ασφαλώς θα λένε και θα επαναλαμβάνουν επισμονώς, την αρχαία ρήση: «Αμ' έργο...»! Αναμένουμε λοιπόν συγκεκριμένες ενέργειες του ενεργητικού και ακούρατου Κοινοτικού μας Συμβουλίου.

Ενημέρωση Δικόρφωτων

Για ευχάριστα, ή δυσάρεστα γεγονότα και συμβάντα έχω τη γνώμη, ότι πρέπει να υπάρχει μια σωστή και κυρίως έγκαιρη και έγκυρη ενημέρωση και πληροφόρηση όλων των χωριανών μας.

Παίρνω την αφορμή απ' το θάνατο του υπεραιωνόβιου χωριανού μας Μιχάλη Καρράνη, που τον πληροφορήθηκα μόλις δυο ώρες προ της κηδείας του. Καλό είναι, νομίζω, ένας απ' όλους μας να αναλάβει αυτή την υποχρέωση, ώστε να μη πληροφορούμαστε ένα γεγονός, ή συμβάν την ύστατη στιγμή.

Και βέβαια να μη ξεχνούμε, ότι οι χαρές και οι λύπες ενώνουν και συνενώνουν, συνδέουν και επανασυνδέουν χωριανούς και γνωστούς, φίλους και συγγενείς... αυτού του κόσμου.

Ο υπεύθυνος της στήλης των «ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ» ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

Αποκριάτικες μνήμες:

Καρναβαλίστικα ζαγορίσια τραγούδια

Κάθε χρόνο, εκείνο τον καιρό, όταν έρχονταν οι Αποκριές, οι ζαγορίσιοι ήταν πανέτοιμοι να χαρούν και να τραγουδήσουν, να χορέψουν και ...ν' ανοίξουν το στόμα τους πιο πολύ... **μια και τα ήθη επέτρεπαν γι' αυτές τις μέρες και «χυδαιολογίες» και γλωσσικές ακρότητες.**

Πάντα όμως, κάθε γλέντι της Αποκριάς άρχιζε μ' ένα πολύ συνηθισμένο και πολύ γνωστό τραγούδι, σ' όλα τα ζαγοροχώρια. Είναι το τραγούδι, που κάνει τον χορευτή, αλλά και το γλεντζέ εκείνης της μέρας να νιώθει και να βιώνει, ότι ήρθε η ώρα κι η στιγμή, να πει και να φωνάξει, ν' απαγγείλει και να τραγουδήσει λέξεις και φράσεις, που ως χθες δεν μπορούσε να πει, ούτε μπορούσε ν' ακούσει.

Κι άρχιζε ο πρώτος οργανοπαίχτης, βοηθούμενος σχεδόν απ' όλους τους χωριανούς, σ' όλες τις μικροκοινωνίες του Ζαγοριού:

ΠΩΣ ΣΤΟΥΜΠΙΖΟΥΝ
ΤΟ ΠΙΠΕΡΙ

Πως στουμπίζουν το πιπέρι του διαόλ' οι καλοέροι.

Με το γόνα το στουμπίζουν και το διπλοκοπανίζουν.

Με τον κώλο το στουμπίζουν και το διπλοκοπανίζουν.

Με τη μύτη το μυρίζουν, με τη γλώσσα το σκουπίζουν.

Και σαν έπαιρναν το θάρρος των τολμηρών, ή «χυδαίων» λέξεων απ' το παραπάνω τραγούδι (αφού μιλούσαν για ...όργανα καλογέρων)... μπορούσαν σε λίγο ή αμέσως να συνεχίσουν μ' ένα άλλο, που 'ναι πιο πετυχημένο και πιο προκλητικό για κείνη την ώρα και στιγμή.

Μπορούσαν να πουν για κάτι, που ως χθες το 'λεγαν μόνο κατ' ιδίαν, οι τολμηροί και ...«θρασεείς», μόνο δύο-δύο, και με σιγανή κι «άφωνα» φωνή.

Όμως τώρα, λένε κάτι, που το επιτρέπει η Αποκριά, αφού απ' τη μια Κυριακή, ως την άλλη, όλα σχεδόν απαγγέλλονται κι όλα περίπου λέγονται, κι αφού την Καθαρή Δευτέρα αρχίζει η νηστεία κι η προσευχή κι η προετοιμασία για το Πάσχα.

Θυμούμαι, όταν άκουσα στο Δίκορφο, στα Σουδενά και στο Μονοδέντρι για πρώτη φορά το παρακάτω τραγούδι (όντας στην ηλικία των δέκα οχτώ ετών...) πόση απορία κι έκπληξη ένιωσα και εβίωσα και με πόση προσοχή το παρακολούθησα,

τραγουδούμενο κι απαγγελόμενο από χωριανούς κι οργανοπαίχτες.

Ο Μπασια-Μάνθος γέλαε, κι όλο έπινε. Ο Μπαρμπα-Τακς χόρευε και πηδούσε, τονίζοντας τις κύριες και «σημαντικές» έννοιες και λέξεις. Η θεία Κούλα (που 'ταν θεοσεβής και ευπρεπής), τώρα γελούσε και κακάριζε. Η Λόπ' κι η Φάναϊνα όλο χαμογελούσαν. Κι ο παπα-Σταύρος... έκλεινε δήθεν τ' αυτιά του, με τον Αρέσια και την Κουτσιοτόλαινα μαζί.

Κι όλοι πιανόταν στο χορό, κι όλες ελεύθερα γελούσαν. Κι έκαναν το χωριό αποκριάτικο κι ολοζώντανο, έτσι που οι ήχοι μου 'ρχονται ολοζώντανοι αυτή την ώρα:

ΕΚΑΝΑ ΝΑ ΒΑΓΓΕΛΙΣΩ

Έκανα να βαγγιλίσου και μου φάνκαν από πίσου... Τάειδαν... οι παντρεμένες κι γέλασαν

τάειδαν οι χήρες ...κι έκλαψαν τάειδαν και τα κορίτσια και πήραν άρατε - πήρατε.

— Τι 'δαν παντρεμένες κι γυλάσσαν;

— Είδαμαν εκείνα... π' βαρηθήκαν...

— Τι 'δαν χήρις κι κλάψαταν;

— Είδαμαν εκείνα, π' χάσαμε...

— Τι 'δαν κουπέλλες κι πήραταν άρατε-πήρατε;

— Είδαμαν τον πατέρα μας ξεσκούφουτο και πήραμαν άρατε-πήρατε», έλεγαν όλοι,

καταξεκαρδισμένοι και καταγελασμένοι.

Ο έρωτας όμως, οι σχέσεις τότε των δύο φύλων, η προσπάθεια χειροπιαστής «προσέγγισης» και ερωτικού αγγίγματος, φαίνεται και στο παρακάτω καρναβαλίστικο, ζαγορίσιο, τραγούδι, που το 'χω καταγράψει απ' το 1950 (σε ηλικία δεκαπέντε ετών) όταν «είδα τ' Χαρίσινα το χορέβ' κι τ' ν' Αγλαΐα μι τ' Ρίνα, να την κρατάν καμαρωτά».

Ο Πέρα-Μαχαλάς ήταν ολόκληρος στο πόδι κι όλες οι παρέες ενώθηκαν, για να πουν πιο έντονα και πιο καθαρά άλλο ένα τραγούδι της ημέρας:

ΑΝΕΒΗΚΑ ΣΤΗΝ ΠΙΠΕΡΙΑ

Ανέβηκα στην πιπεριά, βόηθα Χριστέ και Παναγιά, αχ, να κόψω ένα πιπέρι, αχ για το δικό μου ταίρι.

Τ' ν' έπιασα απ' το λαιμό κι μούειπι η μαύρη, δε μπορώ.

Και μου λέει «παρακάτω, από το λαιμό και κάτω».

Την έπιασ' απ' τα γόνατα και μούκανε καμώματα.

Και μου λέει: «Παραπάνω ...απ' τα γόνατα κι απάνω».

Την έπιασ' απ' τον οφαλό και μου είπι «η μαύρη δε μπορώ».

Και μου λέει: «Παρακάτω, απ' τον οφαλό και κάτω».

Την έπιασ' απ' τα σκέλια της, κρυφά ήταν τα γέλια της και μου λέει: «Παραπάνω, απ' τα σκέλια μου κι απάνω».

Κι η Αγγέλω τ' Δίπλα (πόχει το όνομα του τραγουδιού...) άρχιζε κάθε χρόνο (με τη διπλανή της) ένα τραγούδι αποκριάτικο, που λέει για το «αγαθό», που βρήκαν κι ονειρεύονταν και φώναζαν κι οι δυο, ποια θα 'ναι η ...κάτοχος κι η χρήστρια «Τ'

ωραίου»... Έτσι, τσακωνόμενες και φιλονικούσες ζωηρά, το κβουν και «πάνε στον τσαγκάρη... να κολλήσει το κεφάλι...».

Η ΑΓΓΕΛΩ ΚΙ Η ΧΡΥΣΗ

«Η Αγγέλω κι η Χρυσή, που σαρώναν την αυλή, βρίσκουν μια ψωλή λιγνή, ίσα με μια πιθαμή.

Τράβα η μια και τράβα η άλλη, της έκοψαν το κεφάλι.

Και την πάνε στον τσαγκάρη, να κολλήσει το κεφάλι.

— Κάνε μας αυτή τη χάρη, να κολλήσεις το κεφάλι...»

έλεγαν, συνεχώς χορεύοντας, οι δυο χαρούμενες Δικορφιώτισσες.

Κι έρχεται η σειρά της λαιμαργής κι αχόρταγης γυναίκας, εκείνου του καιρού της φτώχειας, της πείνας και ανέχειας. Της γυναίκας, που παντρευόταν ακόμη και για να χορτάσει (ψωμί κι όχι ...έρωτα), μη βλέποντας και μη παρατηρώντας τον ανθρώπινο χαρακτήρα του μέλλοντα συζύγου της, αλλά (το μόνο) πόσες φορές θα φάει ψωμί και κρέας. Αφού (σκεφτείτε και ...προσέξτε) «όταν είχε λίγη πείνα, έτρωγε μια προβατίνα».

Κ' ιδού το αστείο τραγούδι:

ΣΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ

Στης ακρίβειας τον καιρό θέλησα να παντρευτώ.

Πήρα μια καλή γυναίκα που 'τρωγε ίσια με δέκα.

Πέντε φούρνοι παξιμάδι δεν τη φτάνουν γιόμα - βράδυ.

Όταν είχε λίγη πείνα, έτρωγε μια προβατίνα.

Όταν πήγαινε να χέσει, έτρεμ' ο χαλές, να πέσει.

Κι όταν πιάει να κατουρήσει, μύλος νάηταν, να γυρίσει.

Ο νους μου γύρισε πενήντα χρόνια πίσω κι η μνήμη έφερε αυτά τα πέντε καρναβαλίστικα, ζαγορίσια τραγούδια, που λέγονταν και τραγουδιόνταν σ' όλα σχεδόν τα χωριά του Ζαγοριού μας και ιδίως στο Δίκορφο.

Κι η καταγραφή τους έγινε από τον υποφαινόμενο με τη βοήθεια (όπως πάντα) της θείας Κούλας και τ' Βασίλ' τ' Αρέσια.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

18-2-96